

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 217.111 van 5 januari 2012
in de zaak A. 201.705/VII-38.241.**

In zake :

1. Dirk VIAENE
2. Marie-Rose JONCKHEERE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Marleen Ryelandt
kantoor houdend te 8000 Brugge
Filips de Goedelaan 11
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door de Vlaamse
regering
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bart Staelens
kantoor houdend te 8000 Brugge
Stockhouderskasteel
Gerard Davidstraat 46, bus 1
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 12 september 2011, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring van het besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur van 7 juli 2011, waarbij de beroepen, ingesteld tegen de beslissing van de deputatie van de provincie West-Vlaanderen van 10 november 2010, houdende het verlenen van de vergunning aan de BVBA Sentobin voor het uitbreiden van een varkensfokkerij, gelegen aan de Slingerstraat 50 te Torhout, ongegrond worden verklaard de beroepen beslissing wordt bevestigd en de gevraagde vergunning wordt verleend.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Adjunct-auditeur Dieter Decock heeft een verslag overeenkomstig artikel 93 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot de regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State en overeenkomstig artikel 12 van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot de bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 15 december 2011.

Staatsraad Eric Brewaeys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Marleen Ryelandt, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en advocaat Pieter-Jan Staelens, die loco advocaat Bart Staelens verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Adjunct-auditeur Dieter Decock heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. De BVBA Sentobin exploiteert een varkensfokkerij, gelegen aan de Slingerstraat 50 te Torhout. Zij beschikt in dit verband over een milieuvergunning voor 3.000 mestvarkens, geldig tot 12 januari 2026. Met het oog

op de uitbreiding van haar inrichting met 2020 mestvarkens, dient zij op 4 mei 2010 een milieuvergunningsaanvraag in.

4. Op 10 november 2010 verleent de deputatie van de provincie West-Vlaanderen de gevraagde vergunning.

5. Een aantal omwonenden, onder wie de huidige verzoekende partijen, stellen tegen deze beslissing een administratief beroep in.

6. Nadat doorheen de administratieve beroepsprocedure de nodige adviezen werden uitgebracht verklaart de verwerende partij de ingediende beroepen op 7 juli 2011 ongegrond, bevestigt zij de beroepen beslissing en verleent zij de gevraagde vergunning.

Dit is het bestreden besluit.

IV. Onderzoek van de middelen

Tweede middel

Standpunt van de verzoekende partijen

7. De verzoekende partijen voeren de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna : motiveringswet), van het redelijkheidsbeginsel en van "het beginsel van behoorlijk bestuur".

Zij zetten uiteen dat zij reeds tijdens het openbaar onderzoek hun bezwaar hebben geuit over het feit dat de bestreden exploitatie de nodige verkeershinder met zich zal brengen op de smalle landelijke wegen doch dat hierop in de beroepen beslissing van de deputatie van de provincie West-Vlaanderen van 10 november 2010 niet is geantwoord. In hun beroepschrift hebben de verzoekende

partijen het probleem inzake verkeershinder vervolgens opnieuw aangekaart, waarbij zij er op hebben gewezen dat dit bezwaar door de deputatie van de provincie West-Vlaanderen niet is beantwoord. Evenwel bevat ook het thans bestreden besluit opnieuw geen antwoord betreffende dit bezwaar.

Beoordeling

8. Krachtens artikel 3 van de motiveringswet moet de opgelegde motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen. Zij moet afdoende zijn. De in de deze wet vervatte formele motiveringsplicht heeft in de eerste plaats tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Het is noodzakelijk dat de beslissing duidelijk de fundamentele redenen doet kennen die haar verantwoorden, of minstens toelaat na te gaan of de overheid is uitgegaan van gegevens die in rechte en in feite juist zijn, of zij deze feiten correct heeft beoordeeld, of zij de geformuleerde bezwaren heeft onderzocht en, of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar beslissing is kunnen komen, zodat de betrokkene met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is de beslissing met een annulatieberoep te bestrijden.

De plicht tot formele motivering reikt niet zo ver dat het bestuur, anders dan een rechtscollège, in een beroepsprocedure op elk argument van de belanghebbenden zou moeten antwoorden. Het volstaat dat uit het bestreden besluit blijkt dat die argumenten in de besluitvorming werden betrokken. Uit de beslissing moet echter minstens impliciet kunnen worden afgeleid waarom de argumenten in het algemeen niet worden aanvaard. Dit geldt des te meer wanneer de beslissing slechts kan worden genomen na een tegensprekelijke procedure of na een georganiseerd administratief beroep, omdat in de logica van dat systeem de beroepsinstantie de nodige aandacht moet besteden aan de grieven die de

betrokkene voorlegt en er bij het formuleren van haar beslissing rekening mee moet houden. Uit de formele motivering van het bestreden besluit moet dus blijken dat de bezwaren van de verzoekende partijen niet zomaar over het hoofd zijn gezien, maar dat er de nodige aandacht is aan gegeven.

9. Uit het dossier blijkt dat reeds in het kader van het openbaar onderzoek de nodige bedenkingen werden geformuleerd omtrent de te verwachten verkeershinder. Ook in het naar aanleiding van de administratieve beroepsprocedure ingediende beroepschrift wordt vervolgens, in een duidelijk afgebakend onderdeel, uitdrukkelijk en uitvoerig stil gestaan bij deze problematiek. Onder de hoofding "niet beantwoorden van bezwaar ivm verkeershinder" wordt er bovendien expliciet de aandacht van het in beroep oordelende bestuur op gevestigd dat de verkeersproblematiek in de beroepen beslissing niet is behandeld.

10. Toch bevat het bestreden besluit geen motivering met betrekking tot de uitdrukkelijk aangekaarte verkeersproblematiek, zodat niet blijkt dat de milieuvergunningverlenende overheid de argumentatie betreffende de verkeersimpact van de bestreden exploitatie bij haar beoordeling van de te verwachten hinder heeft betrokken.

Het bestreden besluit is dan ook genomen met schending van de formele motiveringsplicht, zoals vervat in de artikelen 2 en 3 van de motiveringswet.

Het tweede middel is kennelijk gegrond.

11. Vermits korte debatten volstaan om te komen tot de bovenvermelde conclusie, kan de zaak op grond van artikel 93 van het algemeen procedurereglement definitief worden beslecht.

Het gegrond bevinden van het tweede middel leidt tot de vernietiging van het bestreden besluit. De vordering tot schorsing van dat besluit heeft bijgevolg geen voorwerp meer en moet dan ook worden verworpen.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt het besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur van 7 juli 2011, waarbij de beroepen, ingesteld tegen de beslissing van de deputatie van de provincie West-Vlaanderen van 10 november 2010, houdende het verlenen van de vergunning aan de BVBA Sentobin voor het uitbreiden van een varkensfokkerij, gelegen aan de Slingerstraat 50 te Torhout, ongegrond worden verklaard de beroepen beslissing wordt bevestigd en de gevraagde vergunning wordt verleend.

2. De Raad van State verwerpt de vordering tot schorsing.

3. Dit arrest dient bij uittreksel te worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

4. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing, begroot op 350 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van vijf januari tweeduizend en twaalf, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Eric Brewaeys,	staatsraad, waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Bart Tettelin,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Bart Tettelin

Eric Brewaeys